

Birkeligheden, som i nærværende Tilfælde, afgjøre Spørgsmaalet om Sæcadetademiets Medlæggelse, thi Forslaget vilde jo omtrent gaae ud derpaa, efter hvad den ærede Rigsdagsmand selv yttrede. Spørgsmaalet om en saadan Skoles Medlæggelse er et Organisationspørgsmaal, der bør finde sin Afgjørelse ved Lov og under de betryggende Forhandlingsformer, der ere vedtagne med Hensyn til Love. Der foreligger jo for nærværende Mars Forhandlinger paa Rigsdagen et saa overordentligt nært Exempel, at jeg neppe behøver at nævne det. Thinget vil have i frist Grindring, at der er forelagt en Lov om andre Stoles Medlæggelse, en Lov, som allerede har været til første Behandling, som er overgaaet til Committeebehandling, og som derpaa vender tilbage og faaer sin omhyggelige, i det Enkelte gaaende, Drøftelse paa gjentagne Stadier. Nu beder jeg de ærede Medlemmer dog vel fæste Diet paa, i hvilken Modsetning hertil vi vilde bestynde os, om vi i Aften skulde afgjøre Sæcadetademiets Skæbne i denne Forsamling, efter den liden Opfordring, der har været for os til særligt at gøre det Spørgsmaal, som er bragt frem til Gjenstand for en nøiere Overveelse, efter den liden Opfordring, jeg gjentager det, der for de Fleste af os har været til at gennemgaae de forskellige Afskykker, der i denne Sag ere af Interessé. Det er jo bekjendt, at der har været en Commission nedsat, og at der har fundet endeel offentlige Forhandlinger Sted herom. Det er dog klart, at det ikke er en betryggende Afgjørelsesmaade, dersom vi, i Anledning af et saadant Endringsforslag ved denne anden Behandling af Finantsloven, skulde vedtage en saadan Dødsdom som den, der dog erkjendes at ville ligge i dette Forslags Antagelse. Naturligviis kan et saadant Forslag give Anledning til Forhandling, der kan siden fremkomme specielle Forslag. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han vidste ikke, hvorledes han skulde bringe Sagen frem; jeg behøver vist ikke at sige ham det, jeg siger ham intet Nytt, naar jeg henpeger paa, at der kan fremkomme et Lovforslag om denne Ting som om andre Ting, men jeg haaber virkelig, at han selv vil erkjende, at det ikke vil være rigtigt at

lade Forsamlingen afgjøre et saadant Organisationspørgsmaal paa denne Maade ved 2den Behandling af Finantsloven.

Tsberning: Jeg skal give den sidste ærede Taler Ret i alle Ting, kun ikke i eet Punkt, nemlig det, at Sæcadetsskolen virkelig skulde være nødt til at høre op, naar dièse 2,000 Rbd. ikke blive bevilgede. Jeg har vogtet mig for at gøre Forslaget anderledes, end at Skolen kunde bestaae, og naar jeg har hentydet til en Maade, hvorpaa man kunde skaffe Officerer tilveie, saa er dette kun et Nødmidde. Jeg er fuldkommen overbevist om, at med den tilbageblivende Sum skal man kunne holde Skolen i en meget passende og tilstrækkelig Gang, men jeg vil paa ingen Maade nægte, at det havde været rigtigere, om vi vare komne til at behandle en Plan for Sæcadetsskolen, istedetfor at vi ere komne til at skulle bevilge en Sum til en ny Sæcadetsskole. Det er egentlig det, som jeg anseer for det urigtige; men Ministeren er gaaet denne Veie, han har sagt jeg, har omdannet Skolen paa min egen Haand (Hør!), og nu sige vi, vi nægte Pengedevillingen paa vor egen Haand; kommer den ærede Minister saa og siger, jeg er villig til at forelægge min Plan til Forhandling, saa skal jeg være meget villig til at tage mit Forslag tilbage (Hør!). Ja, jeg vil endog, for ikke, saa at sige, at sætte ham Pistolen — det vil naturligviis sige den parlamentariske Pistol — for Brystet, endda tage mit Forslag tilbage, da jeg nemlig, i Sager af den Natur, ønsker at vise al den Velvillighed, som jeg vel kan. Der er imidlertid fremkommet forskellige Spørgsmaal under Behandlingen af denne Sag, som jeg ikke tør lade staae uberørte. Det ærede Medlem fra Sorø (Steen) har i en væsentlig Grad lettet mig Sagen med Hensyn til Sæcadetsskolen i sig selv; alt hvad han har sagt derom, er efter min Overtydning fuldkommen rigtigt. Det dreier sig om Aldersforskjellen, om at antage Clever mellem 13 og 16 Aar. Jeg holder mig overbevist om, at det ikke kan siges, at et ungt Menneffe paa 16 Aar, neppe udgaaet af Drengaalderen, ikke skulde kunne bære sit Lege-me og sin Aand efter de allerforskjelligste Forhold, og den, som ikke kan det, vil komme ind i Mari-